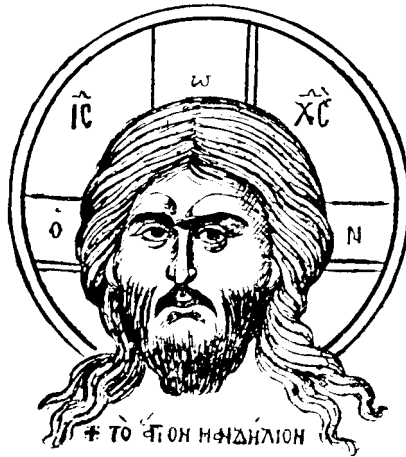

+
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΑΡΧΗΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΟΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΤΟΝ ΝΟΤΑΡΑΝ

Ποιηθεὶς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθῶνος
ὑπὸ
Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπερίτου
Ἑμνογράφου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

+ 1995 +

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΜΑΚΑΡΙΟΝ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ, ΤΟΝ ΝΟΤΑΡΑΝ.

* * *

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς

ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Μακαριότητος τρυφῶν θεοφόρε, μὴ ἐπιλάθου τῶν σῶν
τέκνων αἰτούντων, τὴν πατρικὴν Μακάριε Κορίνθου
ἀρωγὴν, ὅπως διεκφεύγοντες, πειρασμοὺς τοῦ βίου,
τοῦ Χριστοῦ τηρήσωμεν, ἐντολὰς ζωηφόρους, καὶ αἰωνίου
τύχωμεν χαρᾶς, σὺν σοὶ καὶ πᾶσιν, Ἀγίοις τρισόλβιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρόύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων,
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους,
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιόν μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Ν' μεθ' ὃν ὁ κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:

"Σοὶ ἰκεσία ἔμποθος, Μακάριε Κορίνθου. Ἀ(θανάσιος)."

Ῥδὴ α'. ῥΗχος πλ.δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Σοῦ τὴν εὐχὴν ἐξαίτουμένῳ πρόσχες μοι, θεῖε Μακάριε, καὶ παθῶν τὴν ζάλην, ὡς ταχέως κόπασον, εἰρήνην χαριζόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος ὅπως, τιμῶ τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ τὴν βιοτὴν μακαρίζω σου.

Οὔτε τὸν πλοῦτον ἀγαπήσας πώποτε, οὐδὲ σαρκὸς ἡδονάς, καὶ τὴν ἐκ τοῦ γένους Πάτερ περιφάνειαν, προείλου ταπεινότητι, ἐξαρτᾶσθαι Κυρίου, διὰ

περίσσειαν χάριτος, ἣν κάμοι παράσχοις πρεσβεΐαις σου.

Ἰερωτάτην ἐξελέξω Ἁγίε, ἀπὸ παιδὸς ἀγωγὴν, τῷ Χριστῷ ἐδόθης, ὡσπερ ὀλοκάρπωμα, διὸ κάμῃ ἀξίωσον, πάντα βίον Κυρίῳ, ἀνατιθέναί ἀείποτε, καὶ Αὐτῷ κολλᾶσθαι ἐκ πίστεως.

Θεοτοκίον

Ἰκετικῶς τῇ μητρικῇ πρεσβεΐᾳ σου, Θεομακάριστε, καταφεύγω κράζων, σῶσόν με τὸν δείλαιον, τὰς πράξεις χαριτοῦσά μου, καὶ ὀρθοῦσα τὸν βίον, ὅπως εὐθύνω πορείας μου, κατὰ τοῦ Δεσπότη τοῦ θέλημα.

Ἡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Κεκτημένος τὸν πλοῦτον, τῆς κοσμικῆς γνώσεως, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματος δρόσου, ταύτην ἐπηύξησας, καὶ πᾶσι γέγονας, φιλαδελφίας ἐργάτης, ὅθεν κάμῃ ποιήσον, Πάτερ φιλάδελφον.

Ἐκ τῆς θείας ἀγάπης, πρὸς τὰς σκηνὰς ἔδραμες, ἔνθα ὁ Δεσπότης ὑμνεῖται, ὡσπερ ἡ ἔλαφος, καίτοι οὐκ ἔτυχες, τοῦ ποθουμένου ὧ Πάτερ, διὸ φίλτρον χάρισαι θείας ἀγάπης μοι.

Σοῦ τὸν ἔνθεον βίον, περιχαρῶς βλέποντες, Πάτερ οἱ Κορίνθιοι ἄρδην, σὲ ἐξελέξαντο, ποιμένα τίμιον, πρὸς τὸν Χριστὸν ὀδηγοῦντα, ᾧ κάμῃ ὀδήγησον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον

Ἰσχυράν μου προστάτιν παρὰ Θεοῦ ἔχων σε, ὧ Θεοκυῆτορ Παρθένε, ἐχθροῦ τὰ βέλεμνα, οὐ φοβηθήσομαι, ἀλλὰ ἐν σοὶ τὴν ἐλπίδα, πᾶσαν ἀναθέμενος, ἐλέους τεύξομαι.

Διάσωσον, τοὺς αἰτουμένους σου θεΐε Πάτερ, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, καὶ δώρησαι, μακαριότητα θεΐαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. ᾠχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Κορίνθου ποιμὴν, καὶ Χίου πρέσβυς ἐνθερμος, ὑπάρχων ἀεὶ, προσδέχου τὰ αἰτήματα, καὶ Χριστῷ προσάγαγε, ταῦτα Πάτερ Μακάριε, δωρούμενος ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ψυχαῖς τὴν συμφέρουσαν ἐκπλήρωσιν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἀγγελώνυμος πρότερον, εἶτα μακαρίας κλήσεως ἔτυχες, ἐν Χριστῷ μακαριότητα, πᾶσι χαριζόμενος Μακάριε.

Ἐπεσκόπευσας Ἄγιε, τῆς σῆς ἐπαρχίας θεοφιλέστατα, δέομαί σου ἐπισκόπησον, ἐν Κυρίῳ ἅπαν μου ἐννόημα.

Μὴ παρέχων ἀνάπαυσιν, ἄγιε Μακάριε τοῖς κροτάφοις σου, Ἐκκλησίαν διηκόνησας, ἦν διακονεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Πεπτωκότα ἀνάστησον, Δέσποινα καὶ δός μοι τὴν ἀγαλλίασιν, σωτηρίου ὅπως αὔθις μου, τῆς πτωχῆς ψυχῆς ἐπιμελήσωμαι.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅταν ὁ ἐχθρὸς, πολεμῆ με Πάτερ ἅγιε, ὑπομονῆ πολλῆ ἐνίσχυσον, καὶ Κυρίου, τῆ γνησίᾳ με ἀγάπη κατοχύρωσον.

Θρόνον οὐρανοῦ, ἐπιγνοῦς μόνον ἀσάλευτον, οὐκ ἐσαλεύθης Πάτερ τὸν ἐπίγειον, ἀπώλεσας, ὅθεν με ἐφίεσθαι αὐτοῦ ἀξίωσον.

Ὅρους πατρικούς, ἀκριβῶς φυλάξας Ὅσιε, ζωγονοῦντας πᾶσαν ὑπαρξιν, ἀξίωσόν με, τούτοις πάντοτε πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον

Σῶμα ἀσθενές, καὶ ψυχὴν εὐκολοσάλευτον, ἔχων Παρθένε ἰκετεύω σε, σὺ φάνηθί μου, ἰατρὸς καλὸς καὶ ἀμυντήριον.

Ἡδὴ στί. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Μακρύνας σε, ὁ ἐχθρὸς τῆς ποιμνῆς σου, ἠπατήθη σε ἠτιῆσαι πιστεύσας, ὅτι σοφῶς, τὸν καιρὸν τοῦτον Πάτερ, ἐξαγοράσας ἐδόξασας Κύριον, σοῦ δέομαι ἐν πειρασμοῖς, τῆ σοφίᾳ τὸν νοῦν μου καθόπλισον.

Ἀτάραχον, τὸ λοιπὸν ἐπέρασας, καὶ ἡσύχιον σοῦ βίου ὦ Πάτερ, Χριστὸν ἐρῶν, καὶ διώκων νοῖ σου, ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ ὡς ἄσαρκος, χαρίσμασι δι' ὧν κάμέ, καταξίωσον ζῆσαι Μακάριε.

Κανόνα σου, τὴν ἀγάπην ἔθηκας, πρὸς Θεὸν καὶ τὸν πλησίον τρισμάκαρ, καὶ ὠφελεῖν, ἐν παντοίοις τοῖς τρόποις, ὡς σεαυτὸν πάντα ἄνθρωπον Ὅσιε, διὸ βοῶ σοι ἐκ ψυχῆς, τὴν διπλῆν ταύτην δός μοι ἀγάπησιν.

Θεοτοκίον

Ἄνεκφραστος, ἢ πρὸς πάντα ἄνθρωπον, μητρικὴ σου προστασία καὶ σκέπη, ὑφ' ἧς κἀγώ, ὡς στρουθὸς καταφεύγων, ἐπιζητῶ θάψιν Δέσποινα Ἄχραντε, ἐχθρὸς γὰρ ὁ ψυχοβλαβῆς, κατεψύχρανε πᾶσάν μου αἴσθησιν.

Διάσωσον, τοὺς αἰτουμένους σου θεῖε Πάτερ, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, καὶ δώρησαι, μακαριότητα θεΐαν.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα, μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Κατὰ Παῦλον καλῶς ἐπεσκόπευσας, τῆς Κορίνθου τρισμάκαρ Μακάριε, πειρασμούς τε, ἐν σωφροσύνῃ Πάτερ διελθὼν, τῆς σῆς, ποίμνης ἄκων διαστάς, κοινὸς ἐφάνης κηδεστῆς, τῶν Ἑλλήνων θεσπέσιε· ὄθεν μὴ διαλίπης, πέμπειν τὰς πατρικάς σου, εὐχὰς ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσι.

Προκείμενον. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
(ι', 9 - 16)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα. Δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ

τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὦν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἶσι τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ καὶ γινώσκω τὸν Πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης. Κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...
καὶ τὸ προσόμοιον
Ἦχος πλ.β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου ἐσφράγισεν, ζωὴν ἢ θεία ἀγάπη, ἅγιε Μακάριε, ἐκ παιδὸς ἐλκύουσα πρὸς τὰ κρείττονα, τῆς Κορίνθου δείξασα, ποιμενάρχην ἄριστον, καὶ τῆς Χίου ἀναπλάσαντα, ἦθη τῆ χάριτι, τῆς διδασκαλίας τῶν λόγων σου· τῆς Ἐκκλησίας πάσης δέ, κηδεστήν φιλόψυχον ἅγιε· προσευχῆς ἐργάτην, μαρτύρων ὑπαλείπτῃν θαυμαστόν, πιστῶν τε μνήμην τιμώντων σου, πρέσβυν ἀκαταίσχυντον.

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥύου πλάνης παμμάκαρ, χωριζούσης Κυρίου ἡμᾶς αἰώνια, ὡς πάλαι τοὺς τῆς ἄγαρ, ἐρρύσω ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ τὸν πόθον ὑπήναψας, τοῦ μαρτυρίου σοφῶς, Μακάριε θεόφρον.

Ἰατρὸς ἀνεδείχθης, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων πιστῶν
Μακάριε, τοῦ Πνεύματος δυνάμει, διό σε ἰκετεύω, τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἴασαι πάθη δεινά, κάμου
ἀπεγνωκός.

Ἐλεήμων εἰς ἄκρον, καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτωρ ἐν
περιστάσεσι, τοῦ βίου Ἱεράρχα, δειχθεὶς ταχὺ ἐλέους,
τοὺς κρουνοὺς σου ὑπάνοιξον, τῷ ταλαιπώρῳ ἐμοί, σὲ
ἐπικαλουμένῳ

Θεοτοκίον

Κἂν συνέχωμαι Μῆτερ, βαρυτάτῳ φορτίῳ ἁμαρτημάτων
μου, ἐλπίδα σωτηρίας, ψυχῆς μου ἐπιρρίπτω, ἐπὶ σὲ τὸν
φιλεύσπλαγχνον, ἀποτεκοῦσαν Θεόν, διὸ μή με παρίδης.

Ῥδὴ η´. Παῖδες ἐβραίων.

Ὅλος εὐχῇ ὑπῆρξε Πάτερ, βίος τίμιος ὁ σὸς καὶ
ἡσυχία, γλυκασμοὺς ἐκ Θεοῦ, δεχόμενος ἀρρήτους, ὧν
κοινωνόν με ποίησον, καὶ εὐχῆς ἐργάτην δεῖξον.

Ῥεύματα ἄπερ τῆ ψυχῆ σου, ἐναπέσταξεν Μακάριε ἡ
Χάρις, ὡς εἰς σκεύη χρυσᾶ, συνήγαγες ταῖς βίβλοις,
ἀφ' ὧν ψυχὴν μου δρόσισον, καιομένην ἁμαρτίαις.

Ἰδὸν σε ἥλιον φωσφόρον, οἱ πανέλληνες ἐν σκότει
τῆς δουλείας, ἴδοιμί σε κἀγώ, Μακάριε θεόφρον, δεσμὰ
δουλείας θραύοντα, καὶ φωτίζοντά μου σκότος.

Θεοτοκίον

Νοῦς μου ἀνέλαιος πτωχεῖα, κατεσκότισται ὡς
λύχνος ἐσβεσμένος, ὅθεν Κόρη τὸ Φῶς, τοῦ κόσμου ἡ
τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι, ἀκοιμήτοις σου
πρεσβεῖαις

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Θεοῦ ἀνάδειξόν με, θεῖε ἱεράρχα, τῶν Μυστηρίων ἐν γνώσει συμμετόχον, ὅπως ἐντεῦθεν πιστώσω, τὴν σωτηρίαν μου.

Ὅλην φιλοκαλήσαις, ἀκοσμοῦσαν Πάτερ, ἐξ ἁμαρτίας ψυχὴν μου τὴν δύσμορφον, καὶ ἐργαστήριον δείξαις, τῆς θείας κλήσεως.

Ἐπεὶ ἀφ' ὧν αἰτοῦμεν, δὸς τὴν εὐλογίαν, ὡς ποιμενάρχης φιλότεκνος Ἁγίε, καὶ Βασιλείας Κυρίου, πάντα ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Ἀγάπης τοῦ Υἱοῦ σου, βέλει τρῶσον Μῆτερ, τὴν ταπεινὴν καὶ ἀθλίαν καρδίαν μου, ὅπως γενήσωμαι Τούτου, θεῖον εἰκόνημα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξωτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ Μεγαλυνάρια
(ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀκολουθίας)

Τῆς μακαρότητος ἐντρυφῶν, καὶ τῆς θείας δόξης, ἀπολαύων τῆς ὑπερνοῦν, πάτερ Ἱεράρχα, μνημόνευε τῶν πόθῳ, τιμώντων σου τὴν μνήμην, τὴν ἀεισέβαστον.

Τῶν ἀρχιερέων τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν μοναζόντων, τὴν εὐπρέπειαν τῶν πιστῶν, πάντων τὸν προστάτην, Μακάριον τὸν θεῖον, ἐν ᾧσιν καὶ ὕμνοις, ἀνευφημήσωμεν.

Δίδου πᾶσι πάντα σαῖς προσευχαῖς, Ὅσιε Κυρίου, τὰ αἰτήματα συμπαθῶς, τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πόθῳ προσιοῦσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, μάκαρ πρὸς Κύριον.

ταῦτα τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου διατελέσαντος.

Θεῖόν σε φωστῆρα καὶ ὁδηγόν, ἴσμεν ἀνιόντων, ἀπὸ γῆς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λόγοις τε καὶ ἔργοις, θαυμάτων τε ἀκτιῖσι, Κορίνθου ἱεράρχα, θεῖε Μακάριε.

Τῆς Πελοποννήσου θεῖον βλαστόν, Πάτμου Ἰκαρίας, καὶ τῆς Χίου τὸν στολισμόν, χριστωνύμων πάντων, τὸ νέον μέγα κλέος, Μακάριε τρισμάκαρ, ὕμνοις τιμῶμέν σε.

εἰδικὸν διὰ τὸ ἐν Πάτμῳ ἱερὸν Κάθισμα Παναγίας Κουμάνας τοῦ Ἀγίου

Φύλαττε Μακάριε ἱερέ, τοὺς ἐν τῇ Κουμάνῃ, τὴν σὴν μνήμην πανευλαβῶς, ἐν τῷ πανιέρῳ, τῆς Πάτμου ἐκτελοῦντας, καὶ πατρικῶς ἐκπλήρου, πάντων αἰτήματα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. καὶ τὰ τροπάρια

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι

ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν τὸ στιχηρὸν. ᾠχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Θεῖε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἰκεσίας προσδέχου, τῶν προσιόντων σοι, καὶ Αὐτῷ προσάγαγε ὡς πρέσβυς τίμιος, τῶν σωμάτων αἰτούμενος, ὑγείαν παμμάκαρ, καὶ εἰρήνην ἀσειστον ψυχῶν τρισόλβιε· ὅπως, εὐγνωμόνως σὴν μνήμην, τὴν ἀειλαμπῆ καὶ φωσφόρον, πάντοτε γεραίρωμεν Μακάριε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ ἡμετέρῃ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

καὶ Ἀπόλυσις.

Στίχοι

Δέχου αἰτήσεις, Μακάριε, σῶν τέκνων
Ἐν ψυχῆς πόθῳ σὴν μνήμην γεραιρόντων.

Ἐγγραφή, σὺν Θεῷ, ὁ παρῶν Παρακλητικὸς κανὼν ἐν τῇ κατὰ τὸ
Ἅγιον Ὄρος Ἁθῶν Ἱερᾷ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας τῇ 24ῃ Ἰουνίου
1994.